

Received: February 2, 2021; Revised: May 7, 2021; Accepted: May 25, 2021;

วันรับบทความ: 2 กุมภาพันธ์ 2564; วันแก้ไขบทความ: 7 พฤษภาคม 2564; วันตอบรับบทความ: 25 พฤษภาคม 2564;

การบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์

ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

BRAHMAVIHARA-DHAMMA-BASED ADMINISTRATION OF CHAIYAPHREK SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, MUEANG DISTRICT, LOEI PROVINCE

ไพฑูรย์ มาเมือง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

Paitoon Mamuang

Mahachulalongkorn Buddhist University, Chaiyabhum Religious College
Correspondent Author E-mail: mamuang.paitoon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย (2) เปรียบเทียบการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 361 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยใช้สถิติ One – Way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่า ความคิดเห็นด้านอุเบกขา อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านกรุณาอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีความคิดเห็นต่ำสุด คือ ด้านเมตตา

2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษาพบว่า อายุ และระดับการศึกษาของประชาชนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหาร; พรหมวิหารธรรม; องค์การบริหารส่วนตำบล;

Abstract

The objectives of the research article were (1) to study the administration based on Brahmavihāra-dhamma (Four Holy Abidings or Four Sublime States of Mind) of Chiyaphrek Sub-district Administrative Organization, Mueang district, Loei province, and (2) to compare the opinions of people on the Brahmavihāra-dhamma-based administration of Chiyaphrek Sub-district Administrative Organization, Mueang district, Loei province, classified by their age and educational level. The population of the research was a total of people dwelling in eight communities in Chiyaphrek sub-district, Mueang district, Loei province; 361 samples were selected through the sampling method. The instrument used for data collection was the rating scale questionnaire; the statistics used for data analysis comprised of frequency, percentage, mean, and standard deviation whereas the statistics used for the hypothetical test were the t-test and one-way analysis of variance (ANOVA).

The findings of the research were as follows:

1) The Brahmavihāra-dhamma-based administration of Chiyaphrek Sub-district Administrative Organization, Mueang district, Loei province, was found to be overall at a high level. Separately considered in the descending order, equanimity or neutrality (Upekkhā) was found to be at the highest level of mean scores, followed by compassion (Karunā), altruistic joy (Muditā) and loving-kindness (Mettā) were found to be at the lowest level.

2) The comparison of people's opinions on the Brahmavihāra-dhamma-based administration of Chiyaphrek Sub-district Administrative Organization, Mueang district, Loei province, classified by their age and educational level, was found that the opinions of people with different age and educational level were found not to be different.

Keywords: Administration; Brahmavihāra-dhamma; Sub-district Administrative Organization;

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดมีพื้นที่เท่ากับตำบลแต่ละตำบลจัดตั้งมาจากสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีจำนวนราษฎรไม่น้อยกว่า 2,000 คน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้านตำบล หลังจากเหตุการณ์พฤษภาทมิฬใน พ.ศ.2535 กระแสในการปฏิรูปการเมืองได้ก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมืองในหลาย ๆ ด้าน และด้านหนึ่งคือการเรียกร้องให้มีการกระจายอำนาจ ดังนั้นในปี 2537 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งประกาศใช้ในวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2537 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 โดยสาระสำคัญของกฎหมายฉบับดังกล่าวคือการยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท สามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ (ธเนศวร์ เจริญเมือง, 2542: 165)

การบริหารองค์การที่เกี่ยวข้องกับคนทั้งภายในและภายนอกองค์การ ผู้บริหารถือว่าเป็นบุคคลที่กำหนดความสำเร็จของเป้าหมาย ด้วยการจูงใจสร้างขวัญกำลังใจให้บุคคลภายใน และมองเห็นความสำคัญของผู้ใต้ปกครองทั้งภายในและภายนอก การบริหารตามแนวพุทธเรื่องธรรมของผู้เป็นใหญ่ หรือหลักพรหมวิหารธรรม ซึ่งประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิต และอุเบกขา ถือเป็นหลักธรรมที่มีความสำคัญ ดังที่ พระมหาสมทรง สิรินธโร และคณะ (2525: 27 – 28) กล่าวว่า หลักพรหมวิหารธรรม เป็นหลักธรรมที่ควรจะมีประจำใจให้เป็นคุณธรรมของ ผู้ใหญ่ ผู้นำ หัวหน้างาน ที่ปกครองพนักงาน เจ้าหน้าที่ หมู่คณะ ที่ต้องประพฤติอย่างถูกต้องสามารถกำกับพฤติกรรมคนในองค์การ ในสังคม ให้เป็นไปโดยชอบธรรม ถูกต้องทำนองคลองธรรมสม่ำเสมอ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เพื่อเป็นข้อมูลการพัฒนาและการดำเนินนโยบาย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย
2. เพื่อเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา

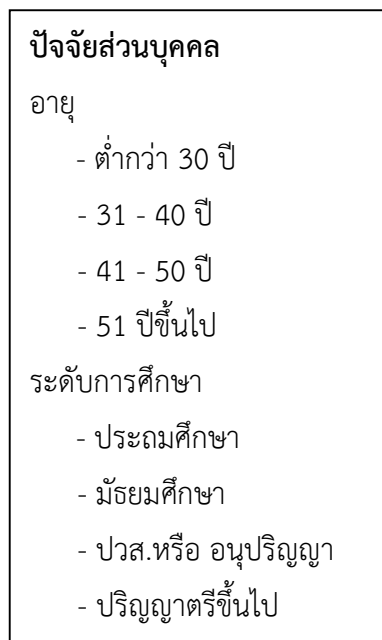
สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นของเกี่ยวกับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นของเกี่ยวกับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย แตกต่างกัน

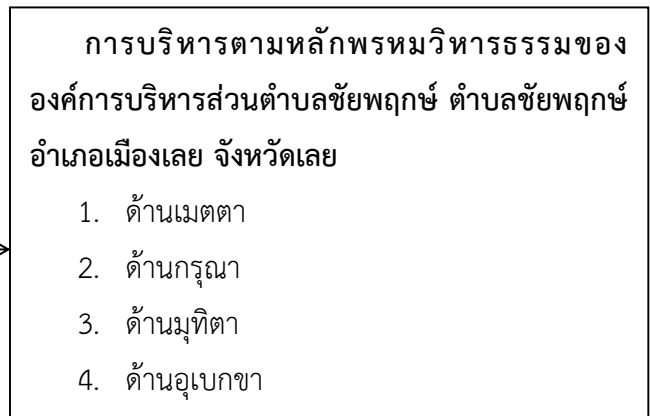
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสรุปกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยเรื่อง การบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 6,565 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน โดยวิธีการใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีของ Taro Yamane (Yamane, 1973, อ้างในจักรกฤษณ์ โปตาพล, 2563: 99) เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ทำสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยยึดตามหน่วยงาน หลังจากนั้นได้ทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากรายชื่อเพื่อระบุผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่บ้าน	จำนวนประชากรทั้งหมด (ประชากร) (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1) บ้านท่าข้าม	463	25
2) บ้านหัวฝาย	856	47
3) บ้านก้างปลา	803	44
4) บ้านก้างปลา	813	45
5) บ้านนาบอน	571	31
6) บ้านโพนสว่าง	687	38
7) บ้านนาบอน	613	34
8) บ้านกุดไฉ้	292	16
รวม	6,565	361

2. เครื่องมือการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบเป็นแบบเลือกตอบเกี่ยวกับอายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close-ended Question) ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) เกี่ยวกับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การแบ่งความหมายดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับ มาก

คะแนน 3 หมายถึง มีการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด , 2535: 99)

4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย รวมทั้ง 4 ด้าน

การบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรม	ระดับปัญหา		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านเมตตา	4.05	0.67	มาก
2. ด้านกรุณา	4.25	0.44	มาก
3. ด้านมุทิตา	4.15	0.56	มาก
4. ด้านอุเบกขา	4.28	0.36	มาก
รวม	4.14	0.46	มาก

จากตาราง พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านอุเบกขา ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.36) รองลงมาได้แก่ ด้านกรุณา ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.44) ด้านมุทิตา ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.56) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านเมตตา ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.67)

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา

ผลการเปรียบเทียบการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา พบว่าอายุ และระดับการศึกษาของประชาชนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ศึกษาการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอุเบกขา รองลงมาได้แก่ ด้านกรุณา ด้านมูทิตา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเมตตา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัญหาของท้องถิ่นในชุมชนต่าง ๆ เขตตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย มีหลากหลายต่างชุมชนต่างมีความต้องการไม่เหมือนกัน ผู้บริหารก็มีใจเป็นกลางให้ความเสมอภาคในแต่ละชุมชน ไม่เลือกที่รักมักที่ชังชุมชนใดชุมชนหนึ่ง สอดคล้องกับ พระณัฐวุฒิ อภาธารโ และคณะ (2563: 35) ได้ศึกษาการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักพรหมวิหาร 4 ตำบลสลักได อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักพรหมวิหาร 4 ตำบลสลักได อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.46) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นด้านอุเบกขา อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านกรุณาอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีความคิดเห็นสุดท้ายคือ ด้านเมตตา

2. เปรียบเทียบการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา

ผลการเปรียบเทียบการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา พบว่า อายุ และระดับการศึกษาของประชาชนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับการบริการประชาชนทุกเพศทุกวัย ตามบริบทหน้าที่ของท้องถิ่น ทั้งการส่งเสริมกีฬาของเยาวชน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และการดูแลผู้สูงอายุ รวมทั้งการให้เบี้ยยังชีพผู้พิการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วณัฐวรรณ ฐิตาคม (2557: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้พรหมวิหาร 4 ในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา และบุคลากรครูในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแล้ว พบว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษา และบุคลากรครูในสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการสอน ตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับในด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ด้านเมตตา ควรมีการสำรวจจัดทำแผนพัฒนาจากการประชาคมหมู่บ้านให้ครอบคลุมจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมประชุมเกินกึ่งหนึ่งของชุมชน
- 2) ด้านกรุณา ควรมีการสำรวจและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคมด้านต่าง ๆ เช่น คนพิการ ผู้ป่วยติดเตียง เพื่อช่วยเหลือ
- 3) ด้านมุทิตา ควรมีการทำกิจกรรมชมเชย หรือมอบรางวัลแต่ผู้ทำความดี เป็นแบบอย่างที่ดีในชุมชน
- 4) ด้านอุเบกขา ควรมีการตั้งกรรมการเพื่อไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชนด้วยความเป็นธรรม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย
- 2) ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับผลบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

องค์ความรู้ใหม่

บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารตามหลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านอุเบกขา รองลงมาได้แก่ ด้านกรุณา ด้านมุทิตา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเมตตา ผลการเปรียบเทียบการบริหารตาม

หลักพรหมวิหารธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตามอายุ และระดับการศึกษา พบว่า อายุ และระดับการศึกษาของประชาชน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

จักรกฤษณ์ โปตาพล. (2563). สถิติเพื่อการวิจัย และการใช้โปรแกรม SPSS ในการวิจัย. เลย: สารวยก้อปปีบ้านใหม่.

ธเนศวร์ เจริญเมือง. (2542). 100 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ. 2440 – 2540. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ ฯ: สุวีริยาสาสน์.

พระณัฐวุฒิ อาภาธโร และคณะ. (2563). การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักพรหมวิหาร 4 ตำบลสลักได อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. การประชุมวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11 27 -28 มิถุนายน 2563. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระมหาสมทรง สิรินธโร และคณะ. (2525). บทบาทของวัดและพระสงฆ์ไทยในอนาคต. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา.

วณัฐวรรณ ฐิตาคม. (2557). การประยุกต์ใช้พรหมวิหาร 4 ในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.